

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

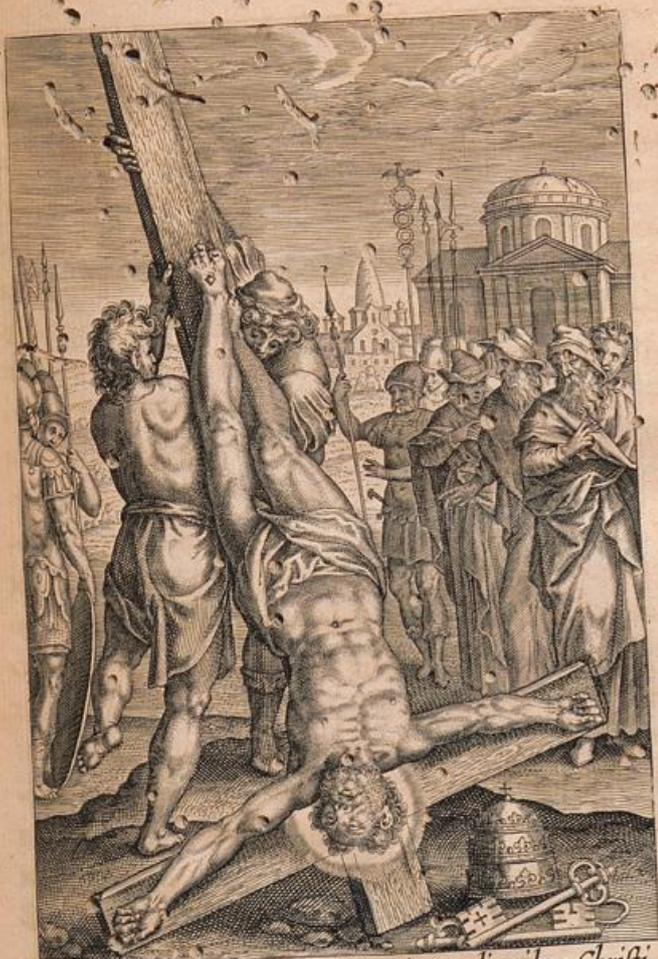
Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

Emblematica Imago II. S. Petri Apostoli Crucifixi Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

2 Quid cruce, Petre, opus est: quin pandis sidera Christi
Clauibus: an Christo crux quoq; clavis erat?

Quatuor
Lucis
S. E. R. I.
S. I. L.
8

EMBLEMATICAM IMAGO II.
S. PETRI APOSTOLI CRUCIFIXI
EXPLICATA.

POST effigiem CHRISTI patientis appa- ^{Heg. sup.}
ret PETRI crucifixi Imago. Sub Nero- ^{pus}
ne Imperatore crucis patibulo addictus, ^{Metaph.}
^{Prudent.}
^{I. poman.}
nouo modo, noua forma, capite inuer-
so, pro suo voto ac libito, crucifixus est, vt glorio-
sum Regem suum magis commendaret, & efferreret,
ac seipsum magis deprimeret. *Vir est imago & gloria* ^{1. Cor. 11.}
Dei. Imago non querit propriam gloriam, sed eius
cuius est effigies: vnde & CHRISTVS ipse, cum sit
splendor gloriæ & figura substantiæ Patris, asserit,
Non quero gloriam meam. PETRVS viua imago est & ^{Ioan. 8, 50.}
gloria CHRISTI, & illum effert, se verò deprimit,
vt impleat officium suum. Hic est ille magnus Apo-
stolus, qui humilitatem suam cum magnitudine
CHRISTI contuit, & post collationem factam
seruus Domino primas dedit. Præcessit gloriosus ^{Sympathia}
Rex, & *inclinato capite tradidit spiritum*: suffecit in ^{Christi &}
locum suum ac præfecit caput Ecclesiæ PETRVM, ^{Petri Arti-}
qui se in morte submisit & depressit. ^{ficum hu-}
^{milatio-}
^{nis.}
^{Ioan. 19,}
^{30.}

C CRUX

Quarant
Crucis
S. PETRI
811

CRUX PETRI Apostoli, Crux sanctæ
humiliationis.

*Cruce hu-
miliationis
instru-
tum artis
hæc qui-
uendi.
Iob 5,7.*

CVM nascitur homo mortalis, ad exitum na-
scitur: homo nascitur ad laborem; nascitur ad
humiliationem, quam ipsa forma nascendi præfert,
& portendit. CUM ex materno utero proles fundi-
tur, inuerso capite prodit, ut vel abortu suo noue-
rit, more PETRI crucifixi, ferre crucem huma-
niationis, & se totum Deo submittere. Hanc sibi
crucem portandam putabat Iobus, cum diceret:
Iob 10, 15. *Si impius fuero, vae mihi est: & si iustus, non leuabo ca-
put, saturatus afflictione, & miseria.* Deus miseras &
afflictiones immittit, ut assequamur mysteria humi-
litationis & humiliationis. Quanti uero hæc scientia ha-
benda & æstimanda sit, vel ex hoc perspici potest,
quod lib. 2. de Officiis cap. 7. in Pauli elogium com-
mendat Ambrosius. *Scio, inquit Paulus, humiliari.*
Non ergo indocta humilitas, sed qua habeat sui mode-
stiam & scientiam, laudi datur, &c. Præclare ergo dixit,
*Scio humiliari, id est, quo in loco, qua moderatione, quo si-
ne, quo officio, quo muerere.* Nesciuit Phariseus humiliari,
sciuit publicanus, ideo iustificatus est.

Quo in loco humiliatus est? Submitit se PETRVS
Romæ, submitit se in parte occidentali Orbis, ut
scientiæ

DE SUPERIORIB. CRUCIF. ET CRUCIFERIS. 19

scientia humiliatiōnis, quam in Orientis regionibus à Magistro suo didicerat, præclarum specimen exhiberet. Docuit hanc in Vrbe Romana scientiam, vbi indocta superbia præualebat, & docta Crucis humilitas ignota omnino iacebat.

Qua se submisit moderatione? Seruauit modum, qui seruum decebat Regis; & summo sibi honori duxit, extremam tanto Principi ostendere submissiōnem, & dicere cum Dauide; *Vide humilitatem meam.* Psal. 24. 18.

Quo fine ita se subiecit? Subiecit se eo fine Princeps Apostolorum, vt Rex gloriosus staret, ipse iaceret. Nobilis hæc conditio fidelis ministri est, vt vel detrimento vel casu proprio incrementum & statum Principis sui sedulo curet. Cum Ioannes in summo esset honore, fidum ministrum agens, falsus est ingenuè, *Illum oportet crescere, me autem minui.* Ioan. 3, 30. Minuit Ioannes statum suum, vt CHRISTVS cresceret, PETRVS totum suum statum inuertit & euertit, vt staret CHRISTVS, nec vniquam à statu suo decideret.

Quo officio ita se depressit? Summum ille officium Pontificatus exercebat, & officij iure summus ei honor debebatur, cum CHRISTO tamen de paritate non contendebat, sed in cruce etiam cedebat, & procumbebat, & quidem merito: teste enim & iudice Ambrosio lib. 10. in Luc. cap. 9. PETRVS non

poterat diuina constantia intentionis equare. Passio Domini amulos habet, patres non habet.

Quo munere se, inuerso spirare, cruci affigi curavit & obtinuit? Ut propria humiliatione sedis Apostolicæ acquireret & compararet sublimem gloriam, quam supra omnes thronos Imperatorum & Regum obtinet; & ipse sibi summam in cælo exaltationem curaret, & consequeretur.

Magnus hic magister humiliationis est, cuius
 Philip. 4. 12. vox illa habeatur, Scio humiliari, & simul docere, quo in loco, qua moderatione, quo fine, quo officio, quo munere oporteat seruari & obseruari disciplina humiliationis.

CRUX PETRI Apostoli, Crux ægrotantis.

Instrumentum artis bene moriendi.

Gen. 27.

27.

Heb. 11.

21.

1. Pet. 5. 6.

Cum esset infirmus Iacob, conuersus ad lectuli caput, fastigium virgæ, quæ in manu Iosephi erat, coluit & adorauit. Mysticus Iacob Apostolus PETRVS est, qui conuersus ad crucis caput, totus humilis culmen CHRISTI crucifixi colit, & laborantibus dicit: *Humiliamini sub potenti manu Dei.* Hic ægritudinis scopus, hic fructus, ut homo cuiuslibet status & gradus, nouerit seipsum deprimere, nouerit Deum immortalem colere & adorare. Hæc ad salutem animæ via, ut homo seipsum humiliet, cum infirma

infirmam carne laborat. Audiant igitur aegri **CHRISTUM** dicentem & clamantem; *Venite ad me omnes, Math. 11. 28.*
 qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Tolle
 iugum meum super vos, & discite a me, quia mitis sum
 & humilis corde. Huius loci Interpretes Augustinus li-
 bro de Sancta virginitate cap. 33. dicit: *Itane magnum*
est esse parvulum, ut nisi a te, qui tam magnus es, fieret,
disci minime posset? Ita plane. Non enim aliter invenitur
requies animae, nisi inquieto digesto tumore, quo magna si-
bi erat, quando sibi sana non erat. Cum ergo caro huma- Excitatio
 na morbis afflicta & humiliatur, Spiritus conua- agrotan-
 lescent. Huc pertinet, quod S. Birgittæ lib. 6. cap. 93.
 legimus, Dei Matrem de filia sibi chara pronuntias-
 se: *Ego Mater Dei, quæ nullam horam sine tribulatione*
cordis transiit in terris, consulo, ut ipsa non erubescat es-
se humilis. Ita significari Virgo virgini filia voluit
 per sanctam Birgittam: cui post hoc acceptum nun-
 tium apparuit B. PETRUS Apostolus, & ait: *Tu es*
nova sponsa Domini & Dei nostri, vade, & quere ab
illa muliere, quam ego dilexi, si forte velit ex toto esse mea
filia. Et illa requisita consentiente, & dicente, Volo toto
corde, B. PETRUS ait: Ego providabo ei sicut filia Petro-
nille, & recipiam eam in custodiam meam. Et statim Domi-
na illa, his auditis, mutavit vitam suam, & non longè post
cepit toto vitæ suæ tempore infirmari, donec purgata cum

maxima deuotione tradidit spiritum: Quam esse humili-
lem voluit Dei Mater, vt se humiliare, vsque ad ex-
terminum vitæ terminum; P. PETRVS afflictus sem-
per morbis optauit atque curauit. Sic itur ad astra:
hic clauiger æthereus per crucis humiliationem re-
ctâ in cælum ascendit, & cælestem sibi aditum fe-
cit: & qui sapiens est, cor suum dabit in similitudinem
Eccli. 38, 28. pictura, & vigilia sua perficiet opus.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eu-
charistica.

Rex gloriosus bibit de torrente in viâ, & dum
 biberet, ad ima demisit se, & caput suum in-
 clinauit; quod deinde extulit & exaltauit. Hic calix
 passionis est, & hic ipse in altari consecratur, cuius
 haustu recreantur ac reficiuntur, qui more PETRI
 Apostoli deprimuntur & humiliantur. Dictum sibi
 Math. 11, 28. à CHRISTO in Euangelio arbitrentur, *Venite ad me*
omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.
Tollite iugum meum super vos, & discite à me, quia mitis
sum, & humilis corde. Humiliationis iugum, aliàs
 graue atque molestem laborantibus & ægrotanti-
 bus, post Eucharistici Agni refectionem totum
 dulce ac suaue efficitur. Adest quippe in sacra Eu-
 charistia CHRISTVS, qui descendit ad ima, vt ex-
 Viticum. tollat humiles, & in cælum assumat. Virtus quidem
 patientiæ

patientiae licet hunc habeat effectum, ut quod semel illa deprefferit, in caelum euehat, eleuata haec virtus est in Agno sacrae Eucharistiae, cuius vel sola umbra, cum in terra iaceret Elias, eum erexit, & extulit vsque ad apicem montis Oreb, in quo caelestis sublimitatis cacumen apparebat.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiae,
Aurea & aureola corona.

Aurum, ex quo mensa tabernaculi decorabatur, & in ea corona aurea & aureola conficiebantur, ex imis terrae visceribus, in quibus natura illud condiderat, extractum erat, & à sua ipsius origine portendebat se creatum pro iis, qui & humilitatem & humiliationem amplecterentur. Vtramque amplexus est D. PETRVS, & idcirco apposita est corona aurea super mitram eius, expressa signo sanctitatis, & gloria honoris. Honor alit
artem be-
ne viuendi
& mor-
tendi. Humiliatur prius aurum, Eccli. 45,
14.
Corona
aurea. quod in summo habetur pretio, & Pontifex aureus PETRVS prius in cruce deprimitur, & postea regno caelesti donatur, aurea & aureola coronatur. Hic ipse sermone & exemplo exhortatur: 1. Pet. 5, 6. Humiliamini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis. Hanc exaltationem tempore aegritudinis, & mortis, futuram esse, Apostolus insinuat. Caelestis illa

illa exaltatio erit anxia humiliata coronatio. Decorabitur corona aurea, & emula aureola, quae Martyribus gloriosis decreta est. Et quidem vera & perfecta humiliatio, quaedam species martyrij est, quae in Rege Martyrum claruit: innotescit & in PETRO, cuius martyrio dedit virtus humilitatis ingressum, progressum, & egressum gloriosissimum post extremam orationem, quam in mortis suae articulo fecisse; veterum Patrum historia commemorat, in hac verba: *Gratias tibi Domine IESU, Fili Dei viui, non solum voce & corde ago, sed etiam spiritu quo te diligo, quo te alloquor, quo te interpello, quo te teneo, quo te intelligo, quo te video. Tu mihi omnia & in omnibus, tu mihi totum, & nihil mihi aliud praeter te solum, qui es verus Dei Filius, cui cum aeterno Patre & Spiritu sancto honor & gloria in cuncta semper saecula saeculorum, Amen.*

*Aureola
humili-
tationis.*

*Extrema
verba mo-
vientis.*

Proferatur nunc in publicum sancti ANDREAE Apostoli exemplum: in ipso siquidem, tamquam in praclarissimo speculo, spontanea oblationis fulget imago, & resignationis in morbis forma conspicitur.